ஒரு பைசாத் தமிழன்

இந்து சுவக்கியான சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 45.] MADRAS:—SUNDAY NOVEMBER, 7, 286. A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

விநோதம்.	தேவர்கள்விர்த்திஹானி.
சமயங்களின்பேரில்பிராது.	மெய்யறிவு.
விவிலியவற்புசம்.	கடிதங்கள்.

விநோதம்.

ஒரு மிஷ்ஷன்பாடசாலையில் உபாத்தியாயராயிருந்த ஒருவர் அதற்கடுத்தகிரிஸ்தவக் கோயிலின் மதிற்சுவருக்குள்மறைவாக ஜலஸ்பரிசத்துக் குடகார்ந்தார். அதைக்கண்ட சுதேச பாதிரியா ரொருவர் இப்படியுஞ் செய்யலாமா ? கடவுள்வசிக்கும் ஸ்தலமாயிற்றே, வேறோரிடத்திற்குப் போகலாகாதாவென்றார். அதற்கவர் அவ்விடத்திலும் கடவுளிருக்கின்றாரே யென்றனர்.

ஓராசன் அடாதவரிவாங்கத்தலைப்பட்டதினால், அதைச்செலுத்தச்சக்தியில்லாத ஒருதோட்டக்காரனை ராசன்முன்னே கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். நீவரிசெலுத்தாவிட்டால் வேறொருதேசத்திற்குப்போய்விடென்று ராசாகட்டளையிட்டார். நான் எந்ததேசத்திற்குப்போகிறது ? தேவரீரவர்களேசொல்லவேண்டுமென்றான் ; தஞ்சாவூருக்குப்போவென்றார், அங்கே உங்கள்சிறிய தகப்பனாரிருக்கின்றாரேயென்றான்; மைசூருக்குப்போவென்றார், அங்கேஉங்கள் அம்மானிருக்கின்றாரேயென்றான். இப்படி அரசன்சொன்னதற்கெல்லாம் அவன் மறுமொழி சொல்லிவந்ததினால், அவர்கோபங்கொண்டு, போநரகத்துக்குப்பிசாசேயென்றார் ; அங்கேயும் உங்கள்தகப்பனார் நிலைபெற்றிருக்கிறாரேயென்றான். அதுபோல, தெய்வத்தன்மைபொருந்தியதாக எண்ணப்பட்டஎந்தமதத்திலாவதுஉண்மையாயொழுகவேண்டுமென்பவனுக்கு எந்தவகையிலும் நிலைபெறக்கூடாமையாகமுடியும்.

சமீபத்திலிருந்த ஒருஆலயத்தில் நடந்த உற்சவகாலத்திலே கூடவந்திருந்தஒருபெண்குழந்தை விமானத்தில் வைப்பதற்குத்தூக்கிக்கொண்டு வரப்பட்ட விக்கிரகத்தைப்பார்த்து, 'சாமிக்குக்காலிருக்குதே, ஏன்தூக்கிக்கொண்டுபோகிறார்கள், அதுநடக்கமாட்டாதா? என்றும் ; அதைவிமானத்தில்வைத்துக்கயிறிட்டு இறுக்கினதைப்பார்த்து, 'நாம் அந்தச்சப்பிரத்தில் உட்கார்ந்தால் நம்மையும் அப்படித்தான்கட்டுவார்களோ' என்றும் கேட்டது. அதற்கு மறுமொழி—அம்மா, நீசிறுபெண், சின்னபொம்மையைவைத்துக் கொண்டு விளையாடினால்,பெரியவர்கள் பெரியபொம்மையைவைத்துக்கொண்டு விளையாடுகிறார்களென்று சொல்வதன்றி, உண்மையாய்ச் சரியானநியாயம்சொல்லக் கூடாமைபற்றி மவுனமாயிருந்துவிடவேண்டிவந்தது. இயல்பாகவே விசாரணைசெய்தறியும்படியான தன்மையுள்ள சிறுவர்களுடைய புத்தியை உற்றார்பெற்றார் வீணான பொய்க்கதைகளைச்சொல்லித் தடிப்பேறச்செய்து, அவர்களை மூடநம்பிக்கையில்வீழ்த்தி, மடையர்களாக்கிவிடாமல், உண்மையானசங்கதிகளைபோதித்து விவேகம்விளங்கச்செய்தால், அவர்களுடையகாலத்தில் மகாபுத்திமான்களாய், தங்கள்தேசத்திற்குமாத்திரமேயன்றி உலகத்திற்கும் அதிகபிரயோசனகாரிகளாவார்கள்.

புராணக் கதைகளையே மிகுதியாக வாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒருவர் அரேபியன்னைட்டு கதைகளையும் உண்மையானவையென்றே நம்பியிருக்கிறார். அவர் அப்படி நம்பியிருப்பது அவ் விருவகை கதைகளும் தோழர்களாகக் கைகோத்துக்கொண்டு ஒற்றுமையுடனே உறவு பாராட்டிக்கொண்டிருப்பதினாலேதான்.

சமயங்களின்பேரில்பிராது.

சுவக்கியானமென்னும் வாதி-சாஸ்திரக்கூட்டமென்னும் சபையில் வீற்றிருக்கிற நியாயமென்னும் அதிபதிக்குமுன்பாக உலகத்திலுள்ள பலசமயங்களாகிய பிரதிவாதிகளைக்கட்டளையனுப்பிவரவழைத்துநிறுத்தி, யான்ஆதியில் இந்த பலசமயங்களுக்குள் சைவசமயத்தவனாயிருந்து, அது ஆபாசமானதாகக் கண்டுகொண்டு, மற்றமதங்களைஆராய்ந்த சிற்சிலர் அவற்றை அப்படிப்பட்டவையென்றே சொல்லத்தெரிந்துகொண்டு, சிவன் விஷ்ணுமுதலியகடவுள்களையும்நரகசொர்க்கமென்கிற பதவிகளையும் சாதிபேதங்களையும் சமயங்களுக்கு விரோதமாகப் பொய்யெனக்கூறும் வேதாந்தமாகிய அத்வைதத்தில் உண்மையிருக்குமெனத்தோன்றினமையால், அதையாராய்ந்ததில் தொன்றுதொட்டு நிலைபெற்றுநடந்துவருகிற பிரபஞ்சத்தை மித்தையெனவும், சமயிகள் கூறுவனவற்றுள் பலவற்றைமறுத்து, அத்வைதத்திற்கு இன்றியமையாதனவாகிய கர்மம்-மாயை-பிறப்பு இவற்றை ஒப்புக்கொள்வதாகவும்கூறுவது எனதுகருத்துக் கிசையாமையால், பூததத்துவசாஸ்திரிகள்கூறும் நியாயங்களையுணர்ந்து, அவை எனது அபிப்பிராயத்துக்கு ஒத்திருந்தமையால், இவ்வாறுஎனதுசொந்த முயற்சியினாலே அடைந்தகியானத்திற்கு சுவக்கியானமெனப் பெயரிட்டேன்; சமயிகள் காணாததைக்கண்டதாகநடித்து வெற்றுச்சொல்லாகிய ஆஸ்திகமெனப்பெயரிட்டுக்கொண்டார்கள். அதினாலே அதைமறுக்கிறஎனக்கு எதிர்மறையான நாஸ்திகமென்னும்பெயர் உண்டாயது. என்னைச்சீர்ப்படுத்தமுயலுவதாக எண்ணங்கொண்டபிரதிவாதிகள் நான்எவற்றை மறுக்கிறேனோ அவற்றை ஸ்தாபிப்பதற்கு நியாயங்களிருந்தால் அவற்றையெடுத்துப் பேசாமல், நான்எதைமறுத்திருக்கிறேனோ அதையேமறுபடி ஒவ்வோர்சமயத்தில் பேசிக்கொண்டு, மற்றச்சமயங்களில் என்னை தூஷிக்கிறதும் சபிக்கிறதுமாயிருக்கிறார்கள். அதினிமித்தம் யானும் ஒவ்வோர்சமயத்தில் வீண்வார்த்தைபேசும்படிநேரிடுகிறது. ஆகையால் நியாயாதிபதியாகிய தாங்கள் எங்களிருதிறத்தாருக்கும் வீண்வார்த்தைபேசாமல், இஷ்டமிருந்தால் நியாயவாதஞ்செய்யும்படி உத்தரவுபண்ணவேண்டுமென்பதே எனதுபிரார்த்தனையென்றான்.

நியாயாதிபதி பிரதிவாதிகளைநோக்கிக் கேட்டகேள்விக்கு, அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தன்தன் சமயமின்னதென்றும், அதுஅதுமெய்யானது, மற்றவைகள் பொய்யானவையென்றுஞ்சொல்ல ; இத்தனைமதங்களுள்ளும் ஒன்றுதானே மெய்யானதாயிருக்கும், அதிலுள்ள பலபிரிவுகளிலும் ஒன்றுதானே கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உண்மையானதாகும், அந்த ஒருபிரிவிலும் கடவுளினுடைய கற்பனையின்படி சரியாயநடக்கிற வெகு கொஞ்சம்பேர்தானே மோட்சத்திற்குப்போகிறவர்கள் ; மற்றவர்கள் நரகத்திற்குப் போகவேண்டியதுதானே, இதுஇருக்கட்டும்; சர்க்கரைதித்திப்பா, கசப்பா? சூரியன் வட்டமா, சதுரமா ! என இதுபோன்ற சிலகேள்விகள் அதிபதிகேட்டதற்கு ; ஒவ்வொருவரும் தித்திப்பு, வட்டம் என ஒற்றுமையானமறுமொழி சொன்னார்கள். சந்திரனில் மனிதனிருக்கிறானா? பாதாளத்திற்குச் செல்ல பூமியில் துவாரமிருக்கிறதா ? என்றுகேட்டதற்கு, சிலர் உண்டென்றும் சிலர் யில்லையென்றுஞ் சொன்னார்கள். புலன்களால் அறிந்தவற்றைப்பற்றி ஒருமைப்பட்டீர்கள், அறியாதவற்றைப்பற்றி வேறுபட்டீர்கள் ; கடவுளென்பதையறிந்து நீங்கள் நிச்சயித்திருந்தால் பலசமயிகளாயிருக்கமாட்டீர்கள். உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தன்தன் சமயத்தைச்சிறப்பித்து மற்றச்சமயங்களைத்தாழ்த்துவதினால் எல்லாச்சமயங்களும் பொய்யாகின்ற

ன; அதனால் உங்களுக்குப் பொதுப்பெயராகிய ஆஸ்திகமென்பதுதகாது. இந்தப்பெயரை நீங்கள் நிலைக்கச்செய்துகொண்டபிறகுதான் உங்கள்எதிரிக்கு நீங்கள் நாஸ்திகமென்னும் பெயர்கொடுக்கக்கூடும். பலசமயிகளாகிய நீங்கள் ஆராய்ச்சிசெய்து உண்மையானமத மின்னதென்றுதெளிந்தபிறகுதான் உங்கள்சித்தாந்தத்தை நீங்கள் எதிரிகளுக்குப்போதிக்கவேண்டும்; அதுவரையில் அவர்கள் உங்கள்மதங்கள்பேரில் செய்கிற ஆட்சேபங்களுக்குத்திருப்திகரமான சமாதானங்கள் சொல்லவேண்டுமே யல்லாமல், இருதிறத்தவரும் வீண்வார்த்தை பேசலாகாது, போய்வாருங்களென்று அனுப்பிவிட்டனர்.

A. M.

விவிலியவற்புதங்கள்.

—o—

(173-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

11. யாத்திராயாகமம் XVI. 4-35வது வாக்கியங்களை வாசிக்கும்பொழுது, நாற்பது வருஷகாலம் தினந்தோறும் அன்னமாரிபொழிய அதனையே யூதர்கள் உண்டுவந்ததாகவும், அதிலும் அன்றன்றைக்கு ஒவ்வொருவனுக்கும் எவ்வளவு வேண்டுமானதோ அவ்வளவே சேகரித்து உண்பதுதவிர ஒருநாள் அளவிற்கு மேற்பட சேகரித்துவைக்கும்போது அது புழுத்து நாறிப்போனதாகவும், ஓய்வுநாளாகிய ஏழாந்தினங்களில் அன்னம் அகப்படாமற்போனதாகவும் அவ்வேழாநாளைக்கு வேண்டுமானதை ஆறும் நாளைக்கே சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது கெட்டுப்போகாதிருந்ததாகவும் தெரியவருகிறது. இது நல்ல அற்புதமே. ஆனாலும், தற்காலம் இப்பிரபஞ்சத்தின் பற்பலகாலங்களில் பஞ்சமிகுந்த பிரஜைகள் கஷ்டப்படும் விஷயத்தில் இத்தகைய அற்புதம் நடவாமலிருந்தது மிசவிசனகரமானது. அந்நாளில் இத்தகைய அற்புதத்தைப்பற்றிய கருணாகரக்கடவுள் இந்நாளில் எங்கொளித்தார்? அந்தோ நித்திரைபுரிகின்றாரோ? அவரைத் தட்டியெழுப்ப ஆளில்லையோ! தட்டி யெழுப்ப ஆளிருந்தால் அவர்செய்வது சண்டப்பிரசண்டந்தானே?

12. யாத்திராயாகமம். XXVII 18, லேவியாகமம்VIII 3-5 இவைகளை வாசிக்குமிடத்து பதினைந்துஅடி அகலமுள்ள கூடாரத்தின் முகப்பில் மூன்றுகோடி ஜனங்கள்நின்று மோசே வசனிக்கக்கேட்டிருந்தார்களாம். இது என்ன அற்புதம்! இவ்வளவு பெருத்த தொகையினர்களாகிய ஜனங்கள் அவ்வளவு சிறுத்த அளவுள்ள ஸ்தானத்தில் நின்று சிரவணித்தார்களெனின் அவர்கள் கொசு அல்லது அதற்கும் சிறிய ஜந்துக்களாகவே யிருக்கவேண்டும்; இப்படியல்லாதபட்சத்தில் இவ்விஷயம் வியக்கத்தக்க அற்புதமேயாகும்.

13. லேவியாகமம் XVI. 21-22, இவைகளை வாசிக்குமிடத்து ஆரான்பாதிரியானவர் யூதசாதியாருடைய பவநோயைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு ஓர் வெள்ளாட்டின் தலைமீது இருகரங்களையும் வைத்து அதனைக் காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டதாகவும்; அதனால் அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் அந்த ஆட்டுக்குட்டியோடு ஒழிந்துபோய்விட்டதாகவும் தெரியவருகிறது. ஆ! ஆ! இதென்ன அற்புதம்: ஓர் ஆட்டை அடித்துப்போட்டால் இந்த மூன்றுகோடி ஜனங்களுள் 10 15 பேர்களுடைய பசிநோயையே தீர்ப்பது துர்லபமாயின் அம்மூன்றுகோடி ஜனங்களுடைய பவநோயை எவ்வாறு தீர்க்குமோ? அவ்வாறு தீர்க்கின் அது அற்புதமே.

14. எண்ணாகமம் XXI. 9. இதனைவாசிக்குமளவில் மோசேயானவர் பித்தலாட்ட சர்ப்பமொன்றுசெய்து அதனை ஓர் ஸ்தம்பத்தின் நுனியில் மாட்டிவைத்ததாகவும், (உண்மையான) சர்ப்பத்தால் தீண்டப்பட்ட எவனாவது அப்பித்தலாட்டசர்ப்பத்தை நோக்கிப்பார்த்தவுடனே விஷம் நீங்கி உயிர்த்திருந்தான் என்று தெரியவருகிறது. ஆ! ஆ! இதுவும் நல்லவற்புதமே. இத்தகைய பித்தலாட்ட சர்ப்பங்களை இக்காலத்தில் ஆங்காங்குசெய்து உயர்த்தி மாட்டிவைக்கும் திறத்தை யுடையவர்கள் இல்லாம லிருப்பது வெகு துர்ப்பாக்கியமான அற்புதமே.

15. எண்ணாகமம் XXII. 27-28. இவ்வாக்கியங்களை வாசித்துப்பார்க்கும்பொழுது ஓர் கழுதையானது கடவுளைக்கண்டு தரிசித்ததாகவும், மறுமொழிபேசக் கடவுளால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது; ஆ! ஆ! இது நல்ல செய்திதான். ஆனால் இக்கழுதைக்குக் கிடைத்த தரிசனமானது ஆத்தியர்களுக்கும் கிடைக்குமாயின் அவர்கள் கள்ளவேடம்பூண்டு நடிக்கும் நடிப்புக்குத் தக்கபலனும். அந்தோ! அவர்கள் கழுதையினும் கேடுகெட்டவர்களா? அல்லவே. ஏன் கடவுள் அவர்களுக்குத் தற்காலத்தில் தரிசனங் கொடுக்கிறதில்லை.

D.

(இன்னும்வரும்.)

தேவர்கள்விர்த்திஹானி.

பார்வதியாரும்பரமசிவனாரும்ஏகாந்தமாய்ச் சையோகித்துக்கொண்டிருந்ததை பிர்ம-விஷ்ணு-இந்திரன்முதலானதேவர்கள்அறிந்து, இவர்கள் மகாபலிஷ்டர்களாயிருக்கிறார்களே, இவர்களுக்குப்பிறக்கிறபிள்ளை எப்படிப்பட்டதாயிருக்குமோ நம்முடையகெதிஎன்னவாகுமோஎன்றுபயந்து, பரமசிவனிடத்திற்சென்று வணங்கி, சையோகத்தைநிறுத்தும்படிவேண்டிக்கொண்டார்கள்; ஸ்வாமிஅதற்கிணங்கிஅப்படியேநிறுத்தி இப்போது ஸ்கலிதமாக மார்பினிடத்துச் சித்தமாயிருக்கிற இந்திரியத்தையென்னசெய்கிறதென்றுகேட்க: ஆலோசனைசெய்து அதை பூமியினிடத்துக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அது அதி உக்கிரமாய்த்தகித்தகினால் பூமிதேவிசகிக்கமாட்டாமல் முறையிட, அதைக்கொண்டுபோய் அக்கினியில்விட, அதுவுமவ்வாறேமுறையிட, பின்பு கங்கையில்விட்டார்கள். கங்காதேவியுந்தாங்கமாட்டாமல், சரவணம்(நாணல்) நிறைந்தகரையோரத்தில் அதை ஒதுக்கிவிட்டாள். அதினால் நாணல் பற்றிக்கொண்டெரிகையில் அதனிடமாய் ஒருகுழந்தைபிறந்தது. அக்குழந்தைக்குப்பால்கொடுக்கும்படி பிரமன் கிர்த்திகாநட்சத்திரங்களாகிய ஆறுஸ்திரீகளுக்குக்கட்டளையிட்டான். அந்தஸ்திரீகள்வரவே, அக்குழந்தை அவ்வாறுபேருடையதனங்களையும்ஏககாலத்தில் பானஞ்செய்யும்பொருட்டு ஆறுமுகங்கொண்டு உண்டுவளர்ந்தது. இதுநிற்க, தேவர்கள் தனக்குப்பிள்ளைபிறவாமற்செய்தார்களேயெனகிறகோபத்தினால், பார்வதியானவள் தேவர்களுக்குச் சந்ததியில்லாமற்போகக்கடவதென்றும், தன்கணவனுடையஇந்திரியத்தை முதலில் பூமிதாங்கினபடியால் அதையாளுகிறசனவர்கள் பலராகவேண்டியதென்றும் சபித்ததாக வால்மீகிராமாயணம் பாலகாண்டத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.—சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்துதோன்றிய ஆறுநெருப்புப்பொறிகளை சரவணப்பொய்கையில் கொண்டுபோய்விட, அவை ஆறுகுழந்தைகளாயின; அக்குழந்தைகளின் உடல்களைப் பார்வதிசேர்த்தெடுக்கும்போது, உடல்கள்ஒன்றாய்ப்போயின, ஆறுசிரங்களும் பன்னிரண்டு கரங்களும் பழயபடியே யிருந்தனவென்பது சைவபுராண கதை. இதைநான் சிறுவனாயிருக்கும்போதே சைவசமயவிளக்கமென்னுஞ் சிறுபுத்தகத்தில் வாசித்திருக்கிறேன். ஒரேசங்கதியைப்பற்றி இரண்டு கிரந்தத்தில் வெவ்வேறுவிதமாய்ச்சொல்லியிருக்குமானால் நாம்எதை உண்மையானதென்று நம்புகிறது? ஒருவனெழுதினது ஒருவனுக்குத்தெரியாமல், அவனவனும் தனித்தனியாய் வஸ்துவினால் பிரமாணந்தத்திலிருந்துகொண்டு, மனம்போனபடி விந்தையாகவும் செவிக்கினிமையாகவு மிருக்கத்தக்கதாய எழுதிவைத்தகட்டுக்கதையென்றே நாம் நினைக்கவேண்டும். அப்படிக்கல்ல, அது கற்பபேதமென்கிறார்கள். அதாவது—பிரபவாதிவருஷங்கள் அறுபதாகிய ஒருவட்டம்முடிந்தவுடனே, மறுபடியும் பிரபவாதிவருஷங்கள் ஆரம்பிப்பதுபோல, பலயுகங்களடங்கிய ஒருகற்பமானது-மகாபிரளயத்தினால் சர்வேஸ்வரன்தவிர, மற்றைத்தேவர்கள் ரிஷிகள்முதலான சகலஜீவராசிகளும் ஸ்தாவரசங்கமங்களும் அழிந்துபோனபோது அற்றுப்போய், வேறுகற்பமுண்டாகிறதென்றும், இப்படி எத்தனையோகற்பங்க ளாயிருக்கின்றனவென்றும், ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அதற்கு முந்திய கற்பத்திலிருந்ததுபோலவே, தேவர்கள், ரிஷிகள், மனு, அரிச்சந்திரன், நளன், தசரதன், பாண்டவர்கள், துரியோதனாதிகள், முதலிய அரசர்களும், வேதங்களும், அவதாரங்களும், மோட்சவுலகமும், நரகலோகமும், புண்ணியவான்களும், பாபிகளும், மற்றுஞ் சகல சிருஷ்டியு முண்டாயிருக்கின்றனவென்றும் ஒரு கற்பத்தில் நடந்த விருத்தாந்தங்கள் மறுகற்பத்தில் நடக்கின்றனவென்றும், பிரமாணமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கற்பத்திற்கு மறுகற்பத்தில்ஏற்றக்குறைச்ச லிருக்கமாட்டாதென்கிற நியதியினால், இக்கற்பத்திலே பாபிகள் புண்ணியவான்களாவதற்கு என்ன முயற்சி செய்தபோதிலும், அந்த விதாயகத்தை மீறி நடக்கமாட்டாதல்லவா? அப்படியாயின், கற்பத்தின் வழிப்பட்டது கர்மமும், கர்மத்தின் வசப்பட்டது நமது நன்மையும் தீமையுமாதலால் நாம் சீர்ப்பட முயல்வது வீணாய் முடியும். ஒரு கற்பத்தில் நடந்த விர்த்தாந்தங்களே மறுகற்பத்தில் நடக்கின்றனவென்றால், மேற்கண்டபடி நமது ஆறுமுகக்கடவுளின் உற்பத்தி இருவகைப்படுவானேன்? ஒன்றற்கொன்றில் கொஞ்ச மாறுத லுண்டாயிருக்குமென்று ஒப்புக்கொண்டபோதிலும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்று எந்தெந்தகற்பத்துக்குரியது? மகாப்பிரளயத்தினால் சகலமும் அழிந்துபோனபோது, அந்தக்கற்பத்துக்குரிய புராணங்கள்மாத்திரம் மறுகற்பத்தில் எவ்வாறு கிடைத்தன? கிடைத்தனவென்று வைத்துக்கொண்டாலும், அந்தந்த கற்பத்துக்குரிய ராமாயணம், பாரதம், பாகவதம், திருவிளையாடற்புராணம் முதலியவை எத்தனைவகை யிருக்கின்றன? அப்படிக்கில்லாமையால் ஒவ்வொருகதை வெவ்வேறு இரண்டு மூன்று புராணங்களில் பேதிப்பதற்குச் சமா

தானஞ்செய்துகொள்ளக் கற்பபேதம் கற்பிக்கப்பட்டதென்று ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகிறது.

புத்திரசந்தான முண்டாகுமென்று பயந்து தேவர்கள் வேண்டிக்கொண்டார்களென்பதினாலும், நாணலோடு கலந்தெரிந்த வித்து பிள்ளையாயிற் றென்றதினாலும், சிவனுடைய சையோகத்திற்கு அதுதான் முதல்தடவையாகத் தோன்றுகிறது; அவன் பெண்டாட்டிகொண்டு திண்டாட்டப்பட்டது அந்தமட்டில் போதும், வித்தே அழலாயிருக்கும்போது அதற்குரியவனுடைய சரீரம் அக்கினி ஸ்வரூபமென்பதற்குத் தடையில்லை. அப்படிப்பட்ட சரீரத்தோடு பார்வதி கலப்புற்றிருப்பதும் அதிசயந்தான்; அந்த வித்து தான் கொளுத்திய நாணலோடுகூட எரிந்து தணிந்துபோகாமல் குழந்தையானதும் அதிசயந்தான்; மற்ற அதிசயங்களை வாசிப்பவர்களே பார்த்துக்கொள்ளட்டும்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களென்கிறார்களே, இந்தசங்கியை தேவர்கள் சந்ததி கொஞ்சகொஞ்சமாய் விர்த்தியாய்க் கொண்டேவந்து, சந்ததியற்றுப்போகும்படி பார்வதி சபித்தகாலத்தில் ஏற்பட்ட தொகைதான். அதுவலாயில் சிவனுக்கு சந்ததி யில்லாமற்போனதற்குக் காரணந் தெரியவில்லை; ஒருவேளை விவாகஞ் செய்துகொள்ளாதிருந்தனனோ, செய்துகொண்டும், சுரணையற்றிருந்தனனோ நாம் அறிகிலோம்.

மற்றொருகதையில் பார்வதி ஆறுகுழந்தைகளை அணைத்தெடுத்தபோது, உடல்களை அணைத்ததுபோலக் கால்களையும் அணைத்திருந்தால் உடலைப்போல ஒரேகாலாக இருக்கவேண்டும், அல்லது பன்னிரண்டு காலாக இருக்கவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் இரண்டுகாலானதெப்படி? உடல்களை அணைக்கும்போது, தோலொடுதோல் ஒட்டிப் பிண்டமாகிறதே கூடாமை. அப்படியிருக்க, தோலொடுதோலும், உள்தசையோடு உள்தசையும், உள்ளெலும்போடு உள்ளெலும்பும், ஈரலோடு ஈரலும் எவ்வாறு ஒட்டிக்கொண்டதோ அதிசயந்தான். எல்லாவற்றையும் அரைத்து மொத்தையாகச் சேர்த்தால்மாத்திரமே ஒன்றாயிழைந்துபோம். ஒவ்வொருவார்த்தையிலும் ஆட்சேபனைக்கு இடமிருக்கிறது. கதைக்குக் காலில்லை பேய்க்குப் புட்டமில்லை என்றாற்போல, வகைதொகையில்லாத அவலட்சணமான சங்கதியைப்பற்றி எழுதுவது அசங்கியமாயிருக்கிறது. எல்லாம் தெய்வீகமென்று கண்மூடித்தனமாய் நம்பி, ஆனந்தங்கொண்டு, செவியாரக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுடையபாடு சுலபமே. விசாரணைசெய்கிறவன்பாடு கஷ்டமே. ஆதலால், 'நல்லகதை நிகளமில்லை, சொல்லுவோமென்றால் நேரமில்லை' என்று ஒரு கிழவி சொல்லிக்கொண்டிருந்தனள்; அதுபோல நமக்கு நேரமில்லாமையினாலும் பத்திரிகையில் இடமில்லாமையினாலும் இந்தமட்டில் சொன்னதேபோதும்.

A. M.

—o—

மெய்யறிவு.

உ - ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா ?

(163 - வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

'அவனன்றி ஓரணுவுமசையாது' என்னும்முன்னோர் வாக்கின்படி கடவுளன்றியில் மாயை அசைக்கவல்லதோ ? கடவுளானவர் தனது ஆத்துமாக்களை மாயையின் வசப்படுத்திவிட்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ ? மோட்சலோகத்தையும் நரகலோகத்தையும் உண்டுபண்ணினவர் கடவுளோ மாயையோ? கடவுளானால் தன்னுடையஅரசாட்சிக்குக்கீழ்ப்படிந்தவர்களுக்காக மோட்சலோகத்தை உண்டுபண்ணினாரென்றாலும், மாயையின் அரசாட்சிக் குட்பட்டவர்களுக்காக கடவுள் நரகலோகத்தை உண்டுபண்ணுவானேன் ? தன்தன் குடிகளின் சுகதுக்கங்களையோசிக்கும் பொறுப்பு அந்தந்த அரசனுடையதாயிருப்பதுபோல, மாயையின்குடிகளைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டியது அம்மாயைதானே. அப்படிக்கல்ல, கடவுள் தன்னுடையபிரதிபிம்பமாகிய மாயையை தன்னுடைய குமஸ்தாவாகப் பிரபஞ்சத்தில் அதிகாரஞ்செலுத்தும்படி அனுப்பினார், தன்னுடைய அதிகாரத்தை மேலுலகில் வைத்துக்கொண்டாரென்றால் - அந்தகுமஸ்தாவின் கொடிய உத்தரவின்படி நடந்துகொண்ட குடிகளை மேலதிகாரி தெண்டிக்கவேண்டியதோ அல்லது அக்கிரமமாய்நடத்தின குமஸ்தாவைக் கண்டிக்கவேண்டியதோ யோசித்துப்பாருங்கள். கடவுளினுடைய ஆக்கினையில்லாமல் மாயைதன்னிஷ்டமாய்ப் பிரவர்த்திக்கிறதென்றால், தன்னுடைய எண்ணத்திற்கு விரோதமாய் நடத்துகிற சத்துருவைக் கடவுள் நாசஞ்செய்யாமல்விட்டுவிடுவாரோ? கடவுள் எதிலும்பிரவேசிப்பதில்லை, அவனவனுடையகர்மம்அவனவனை இழுத்துவிடுமென்பார்; அந்தக்கர்மம் வந்தவழியாது என்பேன், மாயையென்பார். மாயைவந்தவழியாது என்பேன், கடவுளென்பார். எப்படி மாறிமாறி வந்தாலும், சகலத்திற்கும் கடவுளேகாரணமாவார். ஜகமும்பொய், கடவுளும் பொய்; சகலமும்பொய் ; அறிவு மெய்யென்பார்சிலர். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஞானநூலைவாசித்து அதில் நான் தெரிந்துகொண்ட அநர்த்தமான முடிவாவது, 'அறிவு அறிவாக அறிவை அறிவால், அறியும் அறிவே அறிவு' என்பதாம். இப்படிப்பட்டபொருளை, அது-இது-உது- என்னும் சொற்களால் சுட்டக்கூடாதென்பார்களாகையால், 'அறிவு அதுவாகஅதை' எனச்சுட்டாமல் மேற்கண்டவண்ணம் எழுதினேன்.

சித்தாந்தக்கட்டளை என்னும் ஒருநூலிலுள்ள அநேககவிசித்திரங்களுள் பஞ்சபூதங்களின் வடிவு—பிரிதிவி (பூமி)நாற்கோணம்; அப்பு (நீர்) அர்த்தசந்திரன்; தேயு (நெருப்பு) முக்கோணம்; வாயு (காற்று) அறுகோணம்; ஆகாயம் (வெளி) வட்டம்; மனிதனுக்குளிருக்கிறவாயு - 10, பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன். தனஞ்செயனென்கிற ஒருவாயுவின்தொழிலை யோசிப்போம் ; உடம்பை வீங்கவும் விரியவுஞ்செய்து கபாலத்தை வெடிப்பித்துப்போகுமாம்; இந்தத்தத்துவங்களைக் கண்டறிந்த புதுமையே புதுமை! மண்டைதிறக்க அடித்துப்போட்டப்பட்ட நாய்களுக்கும் தலைநசுங்குண்டபெரிச்சாளிகளுக்கும் உடம்பு ஏன் வீங்குகிறது ? கரைத்துவைத்த மாவு புளிப்பு ஏற ஏற ஏன்உப்புகிறது ? இதைக்குறித்தும் மற்றவாயுக்களைக்குறித்தும் மேற்கூறியவடிவங்களைக்குறித்தும் இதைவாசிப்பவர்கள் ஆராய்ந்துபார்க்கட்டும்.

மனிதனுக்குள் வேறொருபுதுமையாகிய சூட்சும தேகமென்பது ஒன்றுண்டு. அந்தத்தேகம் இந்தப்பூலோகத்தில்மாத்திரமல்ல, தேவலோகம் பிரமலோக முதலிய சகலலோகங்களிலும்சென்று, அவற்றிலுள்ள விநோதங்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு பிரமன் முதலிய கர்த்தர்களையும் நமது முன்னோர்களையும்கண்டுபேசுவதுமன்றி, ஒவ்வோர்சமயத்தில் அந்தக்கர்த்தர்களும் அந்தசூட்சுமதேகத்தை உபசரித்து தங்கள் ஆசனத்தைவிட்டிறங்கிவிட, அதில்தான்வீற்றிருந்து அதிகாரஞ்செலுத்திவிட்டுவரச்சகதியுள்ளது. இந்த சூட்சும தேகம் நாம் தூங்கும்போது மாத்திரம் அப்படிவிவகரிக்கிறது, தூக்கம் சற்றுக்கலங்கினவுடனே, அதை சூட்சும தேகம் தொலைதூரம் போயிருந்தாலும் தெரிந்துகொண்டு தட்சணம் சரீரத்தில் வந்து புகுந்து கொள்ளுகிறதாம்.

(இன்னும்வரும்.)

கடிதங்கள்·

அக்டோபர்மீ 30௳ சுதேசாபிமானி.

ஏட்டிக்குப்போட்டியும், திருட்டுவழியும்.

அக்டோபர்மீ 24௳ தத்துவவிவேசினியில், கர்னல் இங்கர்சால்செய்தஉதவி அற்பமாயினும், அவரிடத்துள்ள நற்சிந்தையைஎடுத்துக்காட்டிக் கடைசியில், 'சிலஅறிவிலிகள்நாஸ்திகருக்குநற்சிந்தையிராதென்றுநினைப்பது பிசகென்பதற்கு ஓரத்தாட்சி' என்று எழுதியிருக்கிறது. இதனாலே ஆரியமதவிசாரணைசங்கத்தாரைத் தூஷிக்கவுமில்லை, ஆஸ்திகருக்கு உபகாரசிந்தையில்லையென்று மறுக்கவுமில்லை. "குற்றமுள்ளநெஞ்சு குறுகுறென்னும்" என்கிறவாக்கியத்தின்படி, மடவளாகம் சொக்கலிங்கசாஸ்திரியாரென்பவர் சங்கத்தாரைப்புகழவேண்டித் தாமே வலியமேற்போட்டுக்கொண்டு, நாளென்றும் நட்சத்திரமென்றும்பாராமல் "தினேதினே அஜமேதஞ்செய்து வாரணங்கள் முதலியவற்றைவிழுங்கி" ஏப்பமிடுகிறவர்களுக்குக்

காருணியமுண்டாகமாட்டாதென்பதாக பலவாறு இகழ்ந்து, விபூதி ருத்திராட்சமுதலிய சிவவேடந்தரித்தவரொருவர் ஒரு குழந்தைக்குநேராகப் போய்க்கொண்டிருந்த ஒருசாரைப்பாம்பைப்பிடித்தெறியும்போது அதனால்கடியுண்டு வெகுவருத்தப்பட்டு பின்பு சொஸ்தப்பட்டதாக ஒருகதை எழுதினார். ஆஸ்திகருக்குக் கிருபையில்லையென்று சொன்னவர்யாரோ! இதைப்பார்க்கினும் அருமையானஉபகாரஞ்செய்தகதைகள் புராணங்களில் அநேகமிருக்கின்றனவே. அஜமேத முதலியவை செய்கிறவர்களுக்கு உபகாரசிந்தையில்லையென்றால், இந்தசாஸ்திரியாருடைய பூர்வாசாரியர்கள் புலால்புசித்துக்கொண்டு நரமேதம், அஸ்வமேதம், கோமேதம், அஜமேதஞ்செய்த கொடியசண்டாளர்கள்தானே. தற்காலசைவர்கள் அவர்களினும் எத்தனையோபங்கு சிறந்தவர்களாகிறார்கள். இந்த சாஸ்திரியார் "ஆரியமதவிசாரணசங்கத்தின் விற்பனர்கள் செய்தவரும்பிரசங்கத்தை நன்குணர்வதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சியமைப்பெறாதசிலர் கைக்குவந்தபடிவரைய ஷ விற்பனர்கள் வயதிற்சிறியோராயினும் பெருமைபாராட்டி யாதொன்றும் விடைபகராது தங்கள்கடமையாகிய லோகோபகாரத்தினைப்புரிந்துவருகின்றார்கள். ஆயினும் அவர்கள்தூஷித்தெழுதிய சிலவற்றையாம்காண ஆற்றகில்லேமாகி இதனைத்தீட்டலாயினம்" என்றார். இவர்சங்கத்தாரைச்சேர்ந்தவரல்லர்போலும். ஆயினும்இவர்சாஸ்திரியாராயுமிருந்து, சங்கத்தாருடையதிவ்விய பிரசங்கத்தைக்கேட்டு, அவர்களுடையசஹவாசம்பெறறிருக்க, அவர்கள்பொறுமையோடிருக்கையில், இவரேன்பொறாமையால் எழும்பினர்? இவர்அவர்களினுஞ்சிறியவரோ, வெகுளித்தனமுடையவரோ? சாஸ்திரிபட்டமானது (1) புட்டுசாஸ்திரியென்றும் (2) பெட்டுசாஸ்திரியென்றும் இரண்டுவகை. கவது-தகப்பன்பேர் ராமாசாஸ்திரியென்றால் பிள்ளைக்குக் காமாசாஸ்திரியென்றுபேரிடுவது; உ-வது-கல்வித்திறத்தால் சாஸ்திரிபட்டம்பெறுவது. இவர் தமதுவாக்கினாலேயே முதல்வகையைச்சேர்ந்தவராகக்காணுகிறார். தேவேந்திரனுக்கு நாஸ்திகமதபோதனை செய்தவரலாறு அக்டோபர் 24உ தத்துவவிவேசினியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சமாதானம் அதைக்கூறிய சங்கத்தார் சொல்லவேண்டியதாயிருக்க, இந்த சாஸ்திரியார் அவர்களிடத்தில் வகாலத்து பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தனரோ, அல்லது அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு எழுதினரோ? "ஸ்காந்தத்தில் ஸ்ரீ சண்முகக்கடவுள் இந்திரனுக்கு நிரீஸ்வர வாதத்தைப் போதிப்பித்தது அவனுடைய நன்மைக்காகவும், ஆன்மாக்களிடத்தில்வைத்த கருணையின்பொருட்டுமேயென்று" சமாதானங் கூறியிருக்கிறார். இது கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தைப் பிரசங்கித்த ஒரு சாஸ்திரியார், அவன் வெண்ணெய்திருடி யுண்டானென்கிற சங்கதியைப் பெண்டுகள்கூடி விசாரணைசெய்கையில், தாய்முதலிய சில கிழவிகள் எவ்வளவு வெண்ணெய் திருடினானென்று ஒவ்வொருவராய்க் கேட்டபோது மறு உத்தரஞ் சொல்லாமல் தலை குனிந்துகொண்டே யிருக்க, வயதுபெண்ணாகிய அவனுடைய அத்தை ராதா கேட்டபோது அவளுடைய தனங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு 'இவ்வளவு, இவ்வளவு' என்று சொன்னதாகச்சொல்லி, அப்படிச்செய்தது லோக சம்ரட்சணார்த்தத்தின்பொருட்டென்று கூறிய சமாதானத்திற்குச் சரியாயிருக்கிறது. மேலே கூறியபடி, ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த கருணையின்பொருட்டு நிரீஸ்வரவாதம் போதிக்கப்பட்ட தென்போமானால், இக்காலத்தில் நிரீஸ்வரவாதம் பரவிவருவது அப்படிப்பட்ட கருணையினாற்றானென்று சொல்லக்கூடுமே! நல்ல சமாதானம்!! மகாவிவேகம்!!! நாஸ்திகர்கள் நாள் நட்சத்திரம் பார்க்கிறதில்லையென்றும் இகழ்ந்து, நிர்ப்பந்தங்களினால் அவர்கள் சில ஆஸ்திகக்கொள்கையை அனுசரிப்பதற்காகவும் இகழ்ந்து, இவ்வாறு (———)இரண்டும் பேசுகிறவர்களோடு என்னதான் வாதிக்கலாம்.

——0——

வாய்ச்சொல்லால்நாஸ்திகன் ஆஸ்திகனானது—சென்னைசிந்தாத்திரிப்பேட்டையில்சிலநாளுக்குமுன்னே ஒருநாஸ்திகனுக்கும் மந்திரவாதியாகிய ஒரு ஆஸ்திகனுக்கும் கடவுள் நிச்சயத்தைப்பற்றி வாதம் நடந்தபோது, மந்திரவாதி ஒரு கடிதாசியிலே தேளைப்போல ரூபம் எழுதுவித்து, அதின் கொடுக்கு நுனியில் நாஸ்திகனுடைய விரலை வைக்கச்சொல்லித் தன் மந்திரபலத்தினால் விஷந் தலைக்கேறச்செய்தான். அவன் உபத்திரவத்தினால் கூக்கூறலிட்டு அதைத் தீர்க்கும்படி வேண்டிக்கொள்ள; அந்த விரலைச் சுவரின்மேல் வைக்கச்சொன்னவுடனே, விஷம் சுவரிலிறங்கி நோய்தீர்ந்தது. நாஸ்திகனும் கடவுளுண்டென்று நம்பி ஆஸ்திகனாய்விட்டதாக எழுதியிருக்கிறது.

இது நெடுநாளைய பழங்கதை. அது உண்மையாயின், நாஸ்திகர்களைத் திருப்பவேண்டுமென்கிற நற்கோரிக்கையுடைய எந்தச்சங்கத்தாராவது ஓர் நாளை நேமித்து அன்றைக்கு நாஸ்திகக்கூட்டத்தாரை விளம்பரமூலமாய் வரவழைத்து, ஓர் மந்திரவாதியைக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட அற்புதஞ்செய்வித்தால் நாஸ்திகர் யாவரும் ஆஸ்திகராய்விடுவரோ! சபைகள், பிரசங்கங்கள், வாதங்கள், பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒருமிக்க ஒழிந்துபோகுமே. அப்படிச்செய்ய மந்திரவாதி அகப்படுவது அரிதாயினும், தற்காலத்திற்குச் சிந்தாத்திரிப்பேட்டையில் நாஸ்திகத்தைவிட்டு ஆஸ்திகத்தை அனுசரித்தவருடைய பேரையும் இருப்பிடத்தையும் உள்ளபடி தெரிவித்தால், என் சிநேகிதருடனே அவரிடஞ்சென்று சங்கதி தெரிந்து தெளிந்து, நாங்களும் ஆஸ்திகராய்விடுவோம். இது பெரிய உபகாரமாயிருக்கும்.

சிலவேதப்பிராமணர்கள் அதர்வணவேதம் அழிந்துபோயிற்றென்கிறார்கள். அழிந்துபோகாதிருந்து மந்திரபலமுமிருக்குமானால் "ஏரிநிறைந்ததுமெய்யானால் அடைகரைபொசியாது" என்கிறபடி யாகாதிகிருத்தியங்கள்நடத்திப் பிராணபிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகங்களைப் பந்தனஞ்செய்யாமல் விமானத்தில்வைத்துத்தூக்கலாமே! சிற்றுத்திக்காடு ஸ்ரீநிவாசாசாரியரவர்கள்செய்த ஒருபந்நியாசத்திலே, "பொய்யல்லவென்பதை அதில் (வேதத்தில்) சொல்லியபடி செய்துபார்த்து அதுபலிக்குமாகில் மெய்யென்றுநம்பத்தானேவேண்டும். அதுகலியின்கொடுமையால் ஒருவேளைபலிக்காமல்போயிற்று, அப்பொழுதென்ன? அப்பொழுதும்வேதத்தில் சொல்லியமுறைமையின்படி நாமனுஷ்டித்தோமோயில்லையோ, அனுஷ்டிக்காததினாற்றான் பயனில்லையென்று நினைக்கவேண்டும்" என்றுகூறினர். இந்த சமாதானத்தைத்தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியாயின், மந்திரம் பலிக்காமையால் பிராணனடையாதசெப்புவிக்கிரகங்கள்செப்புப்பாத்திரங்களுக்குச்சமானந்தானே.

நாஸ்திகன்.

சங்கப்புலவர்கள் சபையில் தூஷிப்பதொழிந்து, சிலர் பத்திரிகைமூலமாய்த் தூஷிக்கததலைப்பட்டார்கள். சென்ற அக்டோபர் - ௩௧உ யுடைய நமது பத்திரிகையில் இரண்டு கள்ள நாஸ்திக முதலிமார்களைக் குறித்திருக்கிறது. அவர்கள் - உ௩உ சுதேசாபிமானியில் எல்லாப்புகழையும் சங்கப்புலவர்களுக்கே சொரியவேண்டி, முதலில் தத்துவவிவேசினியைச் சிறப்பித்து, ஏழெட்டுமாத காலமாய் வீண் வார்த்தைகளினால் அது பெருமை குறைந்துவருகிறதென்று எழுதினார்கள். அது வாஸ்தவமென்றே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அது மேற்படி சங்க மேற்பட்டகால முதற்கொண்டுதான். அவர்கள் நம்மையும் நமது பத்திரிகையையும் தூஷித்துவந்ததனால் அவர்களைக் கண்டித்துச் சீர்ப்படுத்தும் பொருட்டு நாமும் வாதிக்கவேண்டி யிருந்தது. இப்போது அவர்கள் தூஷணையை முற்றுமொழித்துப்பெருமித நடையை அனுசரிப்பதாகத் தெரியவருவதால், இனி நாம் அப்படிப்பட்டவாதம் நடத்துவதற்கு முகாந்தரமில்லை. ஆனால் பத்திரிகைவழியாய்ப் புறப்பட்டவர்களோடு மாத்திரம் கொஞ்சம் போராடவேண்டி யிருப்பதினிமித்தம் நாம் விசனப்படவேண்டும்.

A. M.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிசமாக "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணா ச

தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணா உ

இரண்டுபிரதிகள் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடுமாதலால், அதிகபத்திரிகை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் மாத்திரமே மாசமொன்றுக்கு வேறே ஒருஅணா தபாற்செலவு கொடுக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபக்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றிபெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணைபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.